

"Etsivä löytää" - on sanan suuri lupaus, joka käy toteen jokaisen kohdalla. Raamattu puhuu yllättävän paljon etsimisestä ja se toimii tietynlaisena avaimena ihmeellisiin salaisuuksiin ja itse jumalisuuden kokemiseen.

Syvimmiltään etsiminen onkin ainoa tehtävä, mitä voimme tehdä suhteessamme Jumalaamme kohtaan. Jeesuksen sanat: *"etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa... ohessa annetaan kaikki muukin,"* sisältää tärkeät elementit meidän osuudestamme ja sitten, mitä Jumala on siitä luvannut. Huomioitavaa on se, että tässä **ei puhuta löytämisestä, vaan etsimisestä.** Onhan selvää, että jokainen kyllä kykenee etsimään - ja sitä seuraa lupaus *kaikesta muusta.* (Matt.6:33) Ei siis niin, että löydettyäsi tietyn tason, pääsisit jumalisiin salaisuuksiin ja menestymiseen, vaan **riittää, että etsit ja hapuilet** Jumalan valtakunnan asioita. Hänen tahtonsa kysyminen - nöyrästi ja uskossa ojentautuen - tulisi liittää jokapäiväiseen elämäämme tarkoituksellisesti ja tietoisesti.

Jospa käsittäisimme ja aina muistaisimme, miten suuren salaisuuden nuo Jeesuksen sanat kätkevätkään! Saamme uskoa lapsenomaisella uskolla Jumalan lupauksiin - ja nähdä, miten **Hän pitää huolen kaikesta!** En malta olla mainitsematta asia-yhteydessä Psalmin 23 suurenmoista ajatusta, että *Herran paimenuuden alla minulta ei mitään puutu.* Etsiessämme Häntä, saamme kyllä kokea ihmeellisellä tavalla johdatusta vihreille niityille, lepäämään ja virvoittumaan!

Raamattu puhuu myös useaan otteeseen Herran kasvojen etsimisestä ja sen tärkeydestä. Ymmärrämme, ettemme näe Häntä luonnollisin silmin, vaan sanan kehoitus tarkoittaa lähinnä sen näkemiseen pääsemistä missä Jumala toimii ja mitä ovat Hänen aikaansaannoksensa. Uskon myös, että Hänen sanansa äärellä viipyminen on osaltaan Hänen kasvojensa etsimistä. Siinä hän me opimme hyvin paljon Hänen luonteestaan ja toimintamalleistaan. Herran tuntemisen lisääntyminen onkin oleellinen tulos Hänen kasvojensa edessä viipymisestä. Rukoil-

lessamme ja siinä antaen itsemme Hänelle, Hänen käyttöönsä ja tahtonsa toteutumiseksi, saamme sisimpämme silmin etsiä Häntä - kuitenkin tietoisena Hänen jumalisesta todellisuudestaan. Emme siis rukoile, kuin kuolleen esineen edessä, vaan uskossa ja luottamuksessa siihen, että Hän kuulee meitä.

"Minun sydämeni vetoaa Sinun omaan sanaasi: 'Etsikää Minun kasvojeni.' Herra, minä etsin Sinun kasvojasi." Ps.27:8

Hänen Pyhyttään ja jumalista olemustaan etsiessä, saamme omistaa sisimpäämme yhden parhaimmista lupauksista. Jumalahan on sanassaan luvannut, että *"etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan."* (Matt.7:7) Olen saanut elää aikakausia, jolloin olen rukoillut Jumalani edessä paljon - etsien tietoisesti ja tarkoituksellisesti Hänen tahtoaan kaikille elämäni alueille. Nyt katsoessani niihin aikoihin, tiedän Jumalani kuulleen niitä rukouksia.

Millaisiin ahdinkoihin ja koettelemuksiin Hän onkaan johdattanut polkuani, että siellä oppisin ymmärtämään Hänen valtavaa armoaan ja jumalista salaisuuttaan. Ehkä ilman Hänen etsimistään en olisi saanut niitä rikkaaksi tekeviä kokemuksia, enkä ymmärtäisi myöskään kanssaihmisistä, jotka käyvät samantapaisissa pimeissä laaksoissa ja kulkevat kyynelpolkuja kipujensa saattelmina. Siksi Hän Jeesuskin ymmärtää meitä, kun Hän tuli itse hyljättyksi ja halveksituksi.

"Koska Hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, Hän voi auttaa kiusattuja." Hepr. 2:18[*JKR]

Tiedämme Jeesuksen usein vetäytyneen yksinäisyyteen rukoilemaan ja etsimään Isänsä tahtoa - ja mitä Hänen elämänsä siitä seurasi? Hänet runneltiin verille, syljettiin ja häväistiin ja inhimillisesti näyttikin, että Hänen elämänsä oli täydelliseen epäonnistumiseen päätyneen yrityksen tuoda jotain hyvää tähän pahaan maailmaan. Vasta jonkin ajan kulut-

tua ihmiset havaitsivat - kuten opetuslapsetkin - että Jeesuksen syntymään, elämään ja kuolemaan liittyi jotain tavattoman jumalista ja arvokasta, joka huipentui ylösnousemukseen ja suureen voittoon pimeyden ja pahuuden vallasta! Voimmeko jälleen nähdä yhden syyn, miksi Paavali oli niin mielistynyt heikkouteen ja kärsimyksiin - ne hän ovat osoittautuneet juuri sellaisiksi, joiden kautta Jumala osoittaa väkevyytensä ja voimansa! Hän on edelleen heikoissa väkevä!

"Hän on vastannut minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin, sillä Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.' Siksi minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun. Tämän vuoksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin Kristuksen tähden. Kun näet olen heikko, silloin olen väkevä."

2.Kor.12:9-10[*JKR]

Astellessasi siis elämäsi polkuja menetyksissä, kärsimyksissä ja koettelemuksissa, iloitse Herrassa, joka on sinussakin väkevä! Olet kenties etsinyt Häntä, rukoillut ja paastonnut, miettinyt ja pohtinut - viettäen aikaa Hänen edessä, mutta silti olet löytänyt itsesi tuskan ja monien huolien keskeltä. **Älä murehdi** sitä, sillä Jumala on kasvattamassa sinusta väkevän työntekijän, joka osaa palvella Herraa ja Hänen hyvää tahtoaan ihmisten keskellä. Minun on pakko myöntää, että **olen tarvinnut ne kaikki kipeät kokemukset**, ollakseni tänään Hänen suuren armonsa tukemana Hänen palvelijansa. **Hän riisuu** - näyttäen itsellemme heikkoutemme, vajavaisuutemme ja syyllisyytemme - **täyttääkseen sydämemme armollaan** ja puukeeseen yllemme vanhurskauden vaatteen. Hän puukee, täyttää ja toteuttaa työnsä meissä. - Itse olemme vain ansiottomia palvelijoita.

"Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olemme olleet velvolliset tekemään'."

Luuk.17:10[*JKR]

Yksi syy, miksi tarvitsemme kärsimyspolkuja voittojen saavuttamiseen, on oma inhimillinen tarve tyydyttää vain omia tarpeitamme. Vasta kärsimyskouluja käytyämme, opimme elämään yltäkylläisyydessä ja runsaudessa ajatellen myös

niiden osaa, joilla asiat eivät ole yhtä hyvin. Hyvä esimerkki tästä on, että tutkimusten mukaan viisi maailman rikkainta ihmistä voisi poistaa koko maailmasta nälänhädän! Mutta he eivät tee ja toimi sen asian eteen, koska ahneus ja rahan himo pitävät heitä omahyväisessä otteessaan. Onkin hyvä miettiä, missä ja miten itse voisi olla jakamassa hyvää ympärilleen - siitä, mitä omistaa ja saa käyttä.

Vaikka minuun sattuu, en kadu niitä hetkiä, joissa olen etsinyt taivaan Jumalaa ja Hänen tahtoaan. Päinvastoin, ajattelen ja toivon, että voisin vieläkin enemmän etsiä Jumalani kasvoja! Hän yhä edelleen ja ainoastaan tietää, mikä on minulle ja kanssaihmisilleni parhaaksi tämän pienen ja lyhyen elämäni aikana. Kaikessa Hän on lopulta osoittanut, kuinka hyviä ovatkaan olleet Hänen suunnitelmansa ja aivoituksensa. Siksi rohkenen suositella Jumalan etsimistä jokaiselle! Vaikka se polku sisältää monta kyyneltä ja kipua, sisältää se kuitenkin voiton ja rikkauden, jota tästä maailmasta ei löydä - ei edes parhaimmista rikkauksista ja rakkauksista! Ne ovat kuolemamme hetkellä kuin savu, joka ilmaan haihtuu, ja silloin punnitaan todelliset ja pysyvät aarteet taivaan runsaissa aarrekamioissa.

"Jumala, Sinä olet minun Jumalani, Sinua minä etsin varhain; Sinua minun sieluni janoaa, Sinua halajaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa.

Niin minä katselin Sinua pyhäkössä, nähdäkseni Sinun voimasi ja kunniasi. Sillä Sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistykööt Sinua.

Niin minä kiitän Sinua elinaikani, nostan käteni Sinun nimeesi. Minun sieluni ravitaan niin kuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suunni ylistää Sinua riemuitsevilla huulilla, kun minä vuoteessani Sinua muistan ja ajattelen Sinua yön vartiohetkinä.

Sillä Sinä olet minun apuni, ja Sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen. Minun sieluni riippuu Sinussa kiinni, Sinun oikea kätesi tukee minua."
Ps.63:2-9

